

«Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ» Έτος 18ον.

Κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν τὸ τερπνώτερον καὶ μορφωτικώτερον ἀνάγνωσμα τῆς τρυφερᾶς ἡλικίας εἶνε «ἡ Διαπλασις τῶν Παίδων». «Ὅ,τι δημοσιεύεται ἐν αὐτῇ, — μυθιστορήματα διηγήματα, δοκίμια, διάλογοι μονόλογοι, μῦθοι, ποιήματα, βιογραφίαι, κτλ. κτλ. — ὅλα εἶνε συντεταγμένα εἰς γλῶσσαν ἀπλὴν καὶ εἰς ὕψος κομψὴν κατὰ τὰς ὑγιεινὰς παιδαγωγικὰς ἀρχάς, ὑπὸ συγγραφέων εὐδικῶν καὶ ἀνεγνωρισμένης ἀξίας, ἐλλήνων καὶ ξένων.

Αἱ διάφοροι πνευματικαὶ ἀσκήσεις, αἱ προτεινόμεναι πρὸς λύσιν, ὁξύνουσι τὸ πνεῦμα τῶν νεαρῶν της συνδρομητῶν, καὶ οἱ συγνὰ προτεινόμενοι διαγωνισμοὶ ἐξεγείρουσι τὸ εὐγενὲς αἶσθημα τῆς ἀμιλλῆς· ἡ δὲ τρυφερά καὶ ἐγκάρδιος Ἀλληλογραφία τῆς «Διαπλάσεως» προσδίδει εἰς τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἰδιαίτερον ὅλως θελγητρον.

Τέλος ἡ φιλοκαλία μεθ' ἧς ἐκτυπῶται ἡ «Διαπλασις τῶν Παίδων» καὶ αἱ εἰκόνες δι' ὧν κοσμεῖται καθιστῶσιν αὐτὴν φύλλον ἐξήχως καλλιτεχνικὸν καὶ ὡραῖον, ὅπως πρέπει νὰ εἶνε πᾶν βιβλίον προωρισμένον δι' ἀνεγνωστὰς νεαροὺς τῶν ὑποίων μορφῶται ἡ καλίσθησιν.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Μόνον ὁ Δὸν Κισώτος μπόρεσε νᾶβρῃ ὑπέρβη καθὼς τὸν ἤθελε, τὸν καυμένον τὸν φιλόσοφον τὸν Σάνκο μὲ τὸν σύντροφο καὶ μυθικοσύμβουλόν του, τὸ γκιδουράκι του. Οἱ δύο μαζὶ βάλθησαν νὰ σπουδᾶσιν τὸν χαρακτήρα τοῦ κυρίου των ὥστε νὰ μποροῦν νὰ πηγαίνουν μὲ τὰ νερά του. Συνέβαινε μάλιστα τόσο νὰ ταυτίζωνται οἱ δύο σύντροφοι ὑπέρβη τοῦ ἱππότου μέσα στὶς φιλοσοφικὰς τοὺς σκέψεις πού ξεχνούσαν σχεδὸν ποῖος ποῖόνα ἔπρεπε νὰ καθαλικεύσῃ.

Δυστυχῶς στὴν ἐποχὴ μας ὁ ὑπέρβης εἶναι καὶ ἔννοει νὰ παρμένη ξένος. Δὲν ἀποτελεῖ καὶ αὐτὸς μὲ τὴν σειρὰ μέλος τοῦ σπητιοῦ πού ὑπηρετεῖ.

Ἰσως δὲν φταίει μόνον αὐτός. Ἰσως μάλιστα τὸ κύριον φταίξιμο νάνηκε στοὺς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὀφειλοῦς κυρίους του πού δὲν καταδέχονται ἀφοῦ τὸν πληρώνουν νὰ τοῦ μιλήσουν γλυκὰ· ἀδιάφορο τώρα· τὸ ζήτημα εἶναι ὅτι ἡ εὐρεσις ὑπέρβη τοῦ εἶναι ἀρετὴ σκοτοῦρα διὰ τὴν οἰκοδόσποινα στὴν ἐποχὴ μας.

*

Ἀκριβῶς διότι εἶναι δύσκολο νὰ βρεθῇ πάντα κατὰλληλος ὑπέρβης καὶ διότι χρειάζεται ἡ οἰκοδόσποινα νὰ ξέρῃ νὰ ὁδηγήσῃ τὸν ὑπέρβη, ἤρχισαν πρὸ πινος στὴν Εὐρώπῃ νὰ διδάσκουν καὶ τὴν μαγειρικὴν στὰς δεσποινίδας.

Στὸ Παρίσι τώρα δύο φορές τὴν ἐβδομάδα ἡ ἑταιρεία τοῦ ἀερίφωτος δίδει μαθήματα μαγειρικῆς σὲ δύο διαφόρους δρόμους τῆς πόλεως, διὰ τὴν ρεκλάμα κυρίως τῶν φουρνέλλων της ὅμως.

*

Υπάρχουν καὶ μερικοὶ, τῶν ὁποίων διακμαρτύρεται ἀρετὴ ὁ στόμαχος, πού πηγαίνουν πάντα σ' αὐτὰς

τὰς παρὰδόσεις, ζητοῦν δὴθεν πληροφορίας καὶ ἐπὶ τέλους παίρνουν διὰ νὰ δοκιμάσουν τὰς κανένα μπιφτέκ πού τὸ μαγειρεῖ ὁ ὑπάλληλος. Ἔννοεῖται φροντίζον αὐτοὶ νᾶχουν στὴ τζέση καὶ τὸ ἀπαραιτήτο ψωμί.

Ἔτσι δύο φορές τὴν ἐβδομάδα ἔχουν ἐξησφαλισμένο τὸ μεσημεριανό τους.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ μάθημα τῆς μαγειρικῆς ὁ πολὺς Ἰούλιος Σίμων, πού ἀπέθικνε στὰς 8]27 Μαΐου, ἔλεγε πῶς εἶναι ἀπαραιτήτο.

Παρὰ νὰ μάθῃ ἡ κόρη ἐκείνου τοὺς ἀλγεβρικοὺς τύπους ἅς μάθῃ, ἔλεγε, καλύτερα νὰ κάμῃ μιὰ καλὴ σοῦπα· ἡ ὠφέλεια θὰ ᾔναι μεγαλύτερα.

*

Ὁ ἄγγλος ὑπέρβης εἶναι ἀκριβέστατος εἰς τὸ καθῆκον του, ἀξιοπρεπὴς πολὺ τεχνίτης ἀλλὰ πολὺ εἰδικὸς καὶ τυπικὸς. Ποτὲ δὲν ἐξέρχεται τοῦ κύκλου.

Π. χ. ὁ κύριός του μπορεῖ νὰ ξεπαγιάζῃ στὴν κάμαρα καὶ ὅμως ὁ μάγειρος δὲν θὰ τοῦ πάῃ ποτὲ οὔτε ἓνα ξύλο διὰ νὰ βάλῃ στὴν θερμάστρα· ἐκεῖνος θὰ κοιτάξῃ τὸ φαγί του.

Ὁ Βέλγος εἶναι καμαρότος ἑκτακτός. Εἶναι καθαρός, λεπτὸς, περαιοποιητικὸς καὶ σχεδὸν πάντοτε πιστός.

Ὁ Ἑλβετός εἶναι ἀκριβὴς περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον, θαρρεῖς πῶς εἶναι στρατιώτης· ἔτσι περαιοχικὰ ἐργάζεται.

Ὁ Ἰταλὸς εἶναι ἐπιτήδειος καὶ λεπτὸς ἀλλ' ὅχι πάντοτε καθαρός.

Ὁ Γερμανὸς εἶναι καὶ στρατιώτης, ἔχει πολλὰ προτερήματα καὶ ἐλαττώματα. Τὸ μόνον ὅμως δύσκολο νὰ διορθωθῇ ἐλάττωμά του εἶναι ὅτι εὐκόλως δὲν μπορεῖ νὰ σιᾷξῃ.

Μόνος ὁ Γάλλος ὑπερβαίνει ὅλους· ἀλλὰ, μόνον ὡς μάγειρος ὑπηρετεῖ καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν πατρίδα του, ἄλλως δὲν θέλει νὰ ἐκπατρισθῇ.

Εἶναι καθαρός, ἐπιτήδειος καὶ λεπτὸς θέλει δὲ προπάντων νὰ ᾔναι καλλιτέχνης εἰς τὸ εἶδος του.

*

Αἱ ψυχικαὶ πρόοδοι τῶν τελευταίων ἐτῶν κατέστησαν ἀπαραιτήτον τὴν ἐμφάνισιν μιᾶς ἐτησίως, τρόπου τινα, περιλήψεως τῆς ὁποίας σκοπὸς εἶναι νὰ διασώσῃ μερικὰς παρατηρήσεις, μερικὰς μελέτας ψυχικῶν φαινομένων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ψυχολογίαν τῶν παίδων ὁ Biner ἔχει μίαν πρωτότυπον μελέτην τοῦ παιδικοῦ φόβου. Ὡς βοηθήματα εἶχεν ἐκτὸς τῶν ἰδίων του παρατηρήσεων ἐκατὸν περίπου ἐρωτήσεις πρὸς διαφόρους παιδαγωγοὺς καὶ πρὸς ἀνήλικας. Ἐφθασε λοιπὸν εἰς πολὺ περιεργὰ συμπεράσματα ἐπὶ τῶν σημείων τοῦ φόβου, τὴν ὑμεινὴν κατὰστασιν, καὶ τὸν διανοητικὸν καὶ ἠθικὸν χαρακτήρα τῶν περιφόβων παίδων, ὡς καὶ περὶ τῶν αἰτιῶν καὶ τῆς θεραπείας τοῦ φόβου.